

образува извѣстни утайки, и хората почватъ да се смущаватъ, кое да вършатъ. Единъ ученикъ отъ едно евангелско училище при единъ урокъ по българска граматика, която малко разбиралъ, като дошълъ учителятъ, за да се оправдае. казалъ: „По български езикъ има много граматики, отъ Икономовъ, Григоровъ и др, по коя да уча?“ Единъжъ, дваждъ, най-послѣ учителятъ му отговорилъ: „Слушай, шриятелю, какво говори граматиката на Икономовъ, на Григоровъ, азъ не искамъ да зная, ти ще учишъ по моята“. Като дойде Господъ, казвате Му: „Има философи, като Кантъ, Шопенхауеръ, Талстой, които еди какво-си казватъ, но има противорѣчие въ тѣхъ, какво да слѣдваме?“ Господъ ще ви рече: „Ще слѣдвате това, което Азъ ви казвамъ“. И когато искате да слѣдвате Божествената Истина, трѣбва да се вдълбочите въ вашата душа; тогава ще разберете живота въ другъ смисълъ. Въ васъ ще се образуватъ други способности, ще видите, че около васъ има други същества, много по-велики, които творятъ, и ще кажете: „Колко сме били слѣпи!“ Питамъ васъ, които разсърждавате: „Ако бѣхте въ положението на една мравка и ако единъ философъ стѣпнеше върху васъ и ви смачка, какво щѣхте да мислите за неговитѣ крака? Щѣхте да кажете: „Една канара падна върху насъ и ни смачка“, а тази канара съставлява малка частица отъ този гигантъ. Нѣкой денъ казвате: „Съдбата ме прѣслѣдва, гони“. А това не е нищо друго, освѣнъ кракътъ на нѣкой великъ философъ, който ви е настѣпилъ. Не трѣбва да се изпрѣчвате на пътя на философитѣ, на учителитѣ хора: тѣ нѣма да се спратъ зарадъ васъ; тѣ вървятъ по